

РЕШЕНИЕ
№113
В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 19.03.2015 г.

Административен съд-Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на десети март през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Е.В.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 101 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 828 от 23.01.2015г., постановено по НАХД № 1100/2014г. Районен съд Перник е отменил изцяло наказателно постановление № 14-0000007/23.06.2014г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" Перник, с което на "Булкар" ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1600 лева на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ за извършено нарушение на чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ.

Срещу решението е постъпила касационна жалба от Дирекция "Инспекция по труда" Перник. В жалбата си касаторът твърди, че решението на първоинстанционния съд е неправилно. Релевират се доводи, че районният съд не е изпълнил нормата на чл. 14, ал. 1 от НПК и не е мотивирал в решението си защо кредитира едни свидетелски показания, а другите не ги кредитира. Моли да се отмени решението на въззивния съд и да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по жалбата-"Булкар" ЕООД чрез пълномощника си пледира за оставяне в сила на атакувания съдебен акт. Счита, че решението е правилно и законосъобразно.

Прокурорът от Окръжна прокуратура гр. Перник дава заключение, че решението на Районен съд гр. Перник е правилно и законосъобразно и като такова следва да се остави в сила.

Касационната жалба е подадена в законния срок от лице, участвало във въззивното производство, решението по което е неблагоприятно за него, поради което съдът приема, че жалбата е допустима.

Разгледана по същество, в рамките на предявеното касационно основание, съобразно правилото на чл. 218, ал. 1 от АПК, настоящият състав, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

С процесното наказателно постановление "Булкар" ЕООД е санкционирано, за това че на 18.03.2014г. в 13.30 часа при извършена проверка от служители в Дирекция "ИТ" Перник на обект: "Автомивка", находяща се в гр. Перник, ул. "Бл. Гебрев" № 78, стопанисвана от дружеството, е установено, че в обекта е допуснат да работи Р. С.***, като "мияч на автомобили" при отсъствието на сключен писмен трудов договор, с което дружеството е нарушило чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ.

Първоинстанционният съд е постановил обжалваното съдебно решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, преди да разгледа делото по същество, да прецени спазени ли са процесуалните правила в хода на административното производство от наказващия орган. В случая въззивния съд е констатирал, че не са допуснати съществени нарушения при съставянето на акта за установяване на административното нарушение и при издаването на наказателното постановление. Както акта, така и постановлението съдържат описание на вмененото нарушение (неизпълнение на задължение към държавата) съгласно разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, поради което е разгледал спора по същество. За да отмени наказателното постановление е приел, че вмененото на дружеството нарушение не е доказано по безспорен и категоричен начин. Този извод е направен въз основа на целия събран доказателствен материал. Обсъдени са всички събрани в хода на съдебното производство доказателства.

При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 от АПК не се констатирали пороци, водещи до нищожност или недопустимост на обжалваното решение. Не се констатирали и съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване на правото на защита на наказаното лице или до опорочаване на вътрешното убеждение на съда. При приетите за установени от районния съд фактически положения, които не подлежат на касационен контрол, с оглед на ограничителните основания по чл. 348 от НПК, във вр. с чл. 220 от АПК, материалният закон е приложен правилно. В мотивите си районният съд е изложил подробни съображения защо приема, че АНО не е доказал дружеството да е осъществило състав на административно нарушение. За да стигне до този извод, той е събрал всички допустими и необходими доказателства относно релевантните по спора факти и въз основа на тяхната обективна преценка е установил правилно фактическата обстановка по делото. Обстоятелството, че изводите на съда при

преценката на фактите по делото не съвпадат с преценката на касатора, не е основание да се приеме, че е налице неправилност на решението.

Касационната проверка не установи наличие на основание в оплакването на касатора, за липса на извършен в решението на районния съд анализ на всички доказателства, възраженията на наказаното лице и обстоятелствата по извършване на нарушението. Решаващият първоинстанционен състав, в изпълнение на задължението си по чл. 13, ал. 1 и чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, при законосъобразно проведено съдебно следствие и след събиране и преценка на приобщените по делото писмени и гласни доказателства, като е сметнал данните по делото достатъчни, да послужат за вземане на решение въз основа на закона и по вътрешно убеждение, е отделил спорното от безспорното посредством анализ и преценка на целия събран доказателствен материал. Изложените в съдебния акт мотиви са последователни и вътрешно непротиворечиви и същите се споделят. Релевантно за спора е установяване налице ли е трудово правоотношение. По възприетото в правната теория трудовият договор, така както е регламентиран в КТ е определен като двустранно или многостранно съглашение, по силата на което едната страна предоставя за определен срок работната си сила като се задължава да извършва възложените трудови функции, а другата страна се задължава да заплаща възнаграждение, както и да осигури нормални и здравословни условия на труд, физическото лице предоставя работната си сила за изпълнение на даден вид работа при определен работен режим, заплащане, работно време, работно място. В случая нито актосъставителя, нито свидетеля по акта са възприели лицето, намиращо се в автомивката да осъществява трудова дейност. Това, че е попълнена декларация, тя не е елемент от процедурата по установяване на административно нарушение и съдържанието ѝ няма обвинителна функция.

След преценка на представените по делото доказателства, настоящият състав намира, че решението на районен съд е правилно и законосъобразно, постановено при правилно тълкуване и прилагане на материалния и процесуалния закон и като такова следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, касационен състав при Административен съд-Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 828 от 23.01.2015г., постановено по НАХД № 1100/2014г. по описа на Районен съд Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2./п/